

Книгата на Йоил и Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден – Двадесет и осма част

Jeff Pippenger

2026-01-14

Число двадесет и осем

Ние установяваме дванадесетте месиански изпълнения в книгата на Матей и ги съпоставяме с пътепоказателите на сто четиридесет и четирите хиляди. Установихме рождението на Христос като пътепоказател на времето на края, което поставя началото на всяко реформаторско движение. Рождението на Христос съответства на 1989 година, времето на края за сто четиридесет и четирите хиляди. Този пътепоказател винаги е последван от пътепоказател, при който вестта се изнася на обществената сцена, за да може след това обществото да бъде държано отговорно.

Второто месианско изпълнение беше поучаването на Христос чрез притчи, което определя методологията, използвана за представянето на вестта, която се формализира след времето на края, когато увеличаването на знанието води до вест за онова особено поколение. За милеритите това беше 1831 година, а за движението на сто четиридесет и четирите хиляди — 1996 година. След като вестта бъде изведена в публичното пространство, тя бива овластена чрез изпълнение на пророчество, което бележи началото на изпитателния процес. За милеритите това овластяване беше на 11 август 1840 година, а за сто четиридесет и четирите хиляди — 11 септември.

Третият месиански ориентир е вестителите на 11 септември.

И дойде и се засели в град, наречен Назарет, за да се изпълни казаното чрез пророците: „Ще се нарече Назарянин.“ Матей 2:23.

Предсказание

И ще излезе пръчка от стъблото на Йесей, и Отрасъл ще порасне от корените му. Исаия 11:1, Съдии 13.

Коренът на еврейската дума, преведена като „Отрасъл“, е Netzer, който е и коренът на Nazareth. Отрасълът идва от бедняшките квартали на Nazareth.

„Господ ще призове млади мъже от скромните житейски среди в Своята служба, както направи, когато лично живееше на тази земя. Той отмина учените равини, за да избере като Свои първи ученици смирени, неуки рибари. Той има работници, които ще призове от бедност и неизвестност. Заети с обикновените задължения на живота и облечени в груби дрехи, те биват считани от хората за малко стойностни. Но те ще станат скъпоценни бисери, за да сияят ярко за Господа. „Те ще бъдат Мои, казва Господ на

Силите, в онзи ден, когато направя Моите скъпоценности.“ Review and Herald, 5 май 1903 г.

Авторитетът на Светия Дух, авторитетът на сестра Уайт и боговдъхновеното одобрение на Джоунс и Уагонър бяха отхвърлени през 1888 г., както Корей бе постъпил с авторитета на Моисей.

„Така ще бъде прогласена вестта на третия ангел. Когато настъпи времето тя да бъде дадена с най-голяма сила, Господ ще действа чрез смирени оръдия, направлявайки умовете на онези, които посвещават себе си на Неговата служба. Работниците ще бъдат подготвени по-скоро чрез помазанието на Неговия Дух, отколкото чрез обучението на книжовни учреждения. Мъже на вярата и молитвата ще бъдат подтиквани да излизат напред със свята ревност, прогласявайки думите, които Бог им дава. Греховете на Вавилон ще бъдат разкрити. Страшните последици от налагането на църковните обреди чрез гражданска власт, нахлуването на спиритизма, скритият, но бърз напредък на папската власт — всичко това ще бъде разобличено. Чрез тези тържествени предупреждения народът ще бъде разтърсен. Хиляди по хиляди ще слушат — хора, които никога не са чували думи като тези. С изумление те ще чуят свидетелството, че Вавилон е църквата, паднала поради своите заблуди и грехове, поради своето отхвърляне на истината, изпратена ѝ от небето. Когато хората отидат при своите предишни учители с настойчивия въпрос: Така ли е това? служителите ще поднасят басни, ще пророкуват угодни неща, за да успокоят страховете им и да смирят пробудената съвест. Но тъй като мнозина отказват да се удовлетворят от самия авторитет на човеците и изискват ясно „Така казва Господ“, популярното служение, подобно на фарисеите от древността, изпълнено с гняв, задето неговият авторитет е поставен под въпрос, ще заклеими вестта като сатанинска и ще подбуди грехолюбивите множества да хулят и преследват онези, които я прогласяват.“ Великата борба, 606.

Заекващите устни от бедняшките квартали на Назарет се явиха в „спора“ на Исаия двадесет и седма глава.

С мярка, когато го изхвърля навън, Ти ще се препираш с него; Той удържа силния Си вятър в деня на източния вятър. Исаия 27:8.

„Източният вятър“ на исляма, представен като „третата горест“, а също и като „разгневяването на народите“, бе пуснат и незабавно възпрян на 11 септември.

„В онова време, докато делото на спасението се привършва, бедствие ще идва върху земята и народите ще се гневят, но ще бъдат възпирани, за да не попречат на делото на третия ангел. В онова време „късният дъжд“, или освежаването от присъствието на Господа, ще дойде, за да даде сила на силния глас на третия ангел и да приготви светиите да устоят в периода, когато ще бъдат излети седемте последни язви.“ Ранни писания, 85.

Тогава Моисей, Елън Уайт, А. Т. Джоунс и Е. Дж. Уагонър заеха своето място при 9/11 като стражите от втора глава на Авакум, които попитаха какво ще кажат по време на „спора“ на

Исая, който започва, когато източният вятър пристигне. Исая казва, че „спорът“ е това, което очисти греховете от Божия народ.

С мярка, когато то пониква, Ти ще се съдиш с него; Той възпира бурния Си вятър в деня на източния вятър. Затова чрез това беззаконието на Яков ще бъде очистено; и това е целият плод от отнемането на греха му: когато направи всички камъни на олтара като варовикови камъни, строшени на късове, ашерите и кумирите няма да устоят. Исая 27:8, 9.

„Дебатът“ относно това, че късният дъжд се измерва при 11 септември, когато ислямът бе пуснат, а след това въздържан, е начинът, по който беззаконията на Яков се отстраняват, като по този начин Яков се превръща в Израил. Библейският преход на Яков, един представителен за завета човек, в Израил, обозначава 1856 година, когато филаделфийското милеритско движение стана лаодикийското милеритско движение, което седем години по-късно щеше да стане лаодикийската Църква на адвентистите от седмия ден. Този преход в милеритската история обозначава ориентир в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, когато лаодикийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди се променя във филаделфийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди. Тази преходна точка е моментът, когато Яков, означаващ измамника, се променя в Израил, означаващ победителя.

„Спорът“ очисти беззаконията на Яков и той става Израил — победителят. Онези, които са представени като Израил, побеждават чрез кръвта на Словото и словото на своето свидетелство.

И те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелство; и не обикнаха живота си дори до смърт. Откровение 12:11.

„Словото на тяхното свидетелство“ е вестта, чието разбиране поиска стражът на Авакум. То представлява тяхното осветление и кръвта на Агнеца — тяхното оправдание.

Ще застана на стражата си и ще се поставя на кулата, и ще бдя, за да видя какво ще ми каже Той и какво да отговоря, когато бъда изобличен. Авакум 2:1.

Думата „изобличен“ означава „спорил се с“ и представлява Исаяевия „спор“, който отстранява греховете на Яков. Стражът в Авакум желае да узнае какво трябва да бъде неговото свидетелство и му се съобщава, че таблиците на Авакум са вестта, която би позволила на онези, които желаят да четат, да преминават през Писанията и да намерят вестта за оправдание чрез вяра. Авакум, втора глава, ясно определя стража в края на първите четири стиха като принадлежащ към групата на онези, които са оправдани чрез вяра.

Ето, надменната му душа не е права в него; а праведният чрез вярата си ще живее. Авакум 2:4.

Посланието върху онези две плочи са древните пътища на Йеремиа. Но когато стражът на Йеремиа нададе тръбния звук, онзи клас бунтовници, чиито души са надменни, отказа да

чуе. Те бяха същият клас в предходния стих, който отказа да ходи в древните пътища, за да намери покой и освежаването.

Тъй казва Господ: Застанете по пътищата и вижте, и попитайте за древните пътеки, къде е добрият път, и ходете по него, и ще намерите покой за душите си. Но те рекоха: Не щем да ходим по него. Поставих още и стражи над вас, казвайки: Вслушайте се в звука на тръбата. Но те рекоха: Не щем да се вслушаме. Еремия 6:16, 17.

Стражите, поставени над Божия народ при 9/11, бяха Моисей, Елън Уайт, Джоунс и Уагонър, представени чрез заекващите устни на Моисей, което бе представено чрез страха му да говори на египетски език — език, който не беше използвал от четиридесет години. По отношение на всички евреи и на смесеното множество, което премина през Червеното море с Моисей, Моисей беше човекът с чуждия акцент. Неговият акцент беше назарянският акцент. И акцентът на Петър беше разпознат.

И след малко пристъпиха стоящите там и казаха на Петър: Наистина и ти си от тях; защото говорят ти те издава. Матей 26:73.

В спора на историята на Петър той излъга три пъти и бе разпознат в спора по своя акцент, или по заекващия си език. Една група в спора попита Бога: „Какво да кажа в спора?“ Те „виждат“ старите пътеки и „слушат“ звука на тръбата. Те виждат и чуват, и когато най-сетне „спорят“, побеждават. Вестта за побеждаване в последните дни е представена като лаодикийската вест. За разлика от лаодикийската църква, филаделфийската църква няма никакво осъждане.

„Който побеждава, ще го направя стълб в храма на Моя Бог, и вън не ще излезе вече; и ще напиша върху него името на Моя Бог и името на града на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; и ще напиша върху него Моето ново име. Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите.“ Откровение 3:12, 13.

Въпреки че няма осъждение, обещанието към Филаделфия е само за онези, „които побеждават“. Филаделфийската църква е противопоставена на Лаодикийската църква и се отличава с една група, която трябва да победи, и една група, която е победила. Филаделфийската църква е противопоставена на Лаодикийската църква, а Лаодикийската църква са неразумните девисици от Матей 25.

„Състоянието на Църквата, представено от неразумните девисици, е назовано също и лаодикийско състояние.“ Review and Herald, 19 август 1890 г.

На 11 септември, когато ангелът слезе при рухването на Кулите близнаци, Джоунс и Уагонър започнаха представянето на Лаодикийската вест и започна спорът за късния дъжд. Тръбната вест на Еремия е седмата тръба, която е третото горко, което е ислямът, както е установено в старите пътеки, представени от истините, ВСИЧКИТЕ истини, представени върху таблиците на Авакум от 1843 и 1850 година. Лаодикийската вест е единствената надежда за спасение, а думата „спасение“ означава изцеление. Независимо дали Христос изобразява Себе Си като хлопащ на вратата на сърцето на един лаодикиец, или обещава на

лаодикиеца, че ако той склучи мир с Него, Той ще склучи мир с него, единствено вестта на изцелението се предлага на един лаодикийски адвентист от седмия ден.

Четвъртият месиански пътен знак е лаодикийското послание на 11 септември.

за да се изпълни реченото чрез пророк Исаия, който казва: „Той взе нашите немощи и понесе болестите ни.“ Матей 8:17.

Предсказание

Наистина Той понесе нашите скърби и носи нашите печали; а ние Го счетохме за поразен, ударен от Бога и наскърбен. Исая 53:4.

И до ангела на лаодикийската църква пиши: Това казва Амин, верният и истинният свидетел, началото на Божието създание: Зная делата ти, че не си нито студен, нито горещ; о, да беше студен или горещ! И тъй, понеже си хладък и нито студен, нито горещ, ще те избъльвам из устата Си.

Защото казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо; а не знаеш, че ти си окаян, жалък, беден, сляп и гол.

Съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено в огън, за да се обогатиш; и бели дрехи, за да се облечеш и да не се яви срамът на твоята голота; и помажи очите си с колир, за да виждаш.

Които любя, тях изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен и се покай. Ето, стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мен. На онзи, който побеждава, ще дам да седне с Мен на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Моя Отец на Неговия престол. Който има ухо, нека слуша какво Духът говори на църквите. Откровение 3:14–22.

Съветът да се купят злато и бели дрехи и да се помажат очите е посоченото средство за състояние, което завършва с вечна смърт, а не просто със смърт. Каквито и проблеми да могат да бъдат поправени чрез златото, дрехите и помазването, тези проблеми лесно се съгласуват с това, че Христос взе нашите немощи. Йоан беше затворен на Патмос заради Божието слово и свидетелството за Исус, което е Духът на пророчеството. Духът на пророчеството е лекът за Лаодикия, а изцелителните свойства на Духа на пророчеството бяха предобразени чрез това, че Христос взе нашите немощи и понесе нашите скърби.

Единственият начин Христос да поеме нашите немощи е, ако отворим вратата на сърцето си и позволим съединението на Неговата Божественост с нашата човешкост. Той поема нашите немощи, когато влезе в живота ни чрез присъствието на Светия Дух. Ние отваряме вратата, като приложим лека. Лекът, който отваря сърцето, е злато, бели дрехи и колурий. Колурият е просвещението на Божието Слово, което се осъществява единствено чрез Светия Дух. Библията е светилник на нозете ни, а светлината, която озарява пътеката, е светлината на Среднощния вик.

Твоето слово е светилник на нозете ми и виделина на пътеката ми. Псалми 119:105.

Когато един лаодикиец бъде посъветван да помаже очите си, той трябва да го стори със Словото Божие, което е светилник; но, както е представено в притчата за десетте девици, светилникът е безполезен без масло. Лаодикийците имат своите Библии, макар че обикновено не Version, но нямат маслото на Светия Дух. Помазването на лаодикийските очи се извършва чрез вест, която съдържа присъствието на Светия Дух.

Златото, което един лаодикиец е съветван да купи, не е просто вяра, а вяра, която действа чрез любов и очисти душата. Както е и с очната колирия, златото има свой фалшификат в лаодикийското изповядване. Един лаодикиец изповядва, както и цялото християнство, че има „вяра“. Този вид вяра е просто човешко убеждение и фалшификат на вярата, представена като злато, защото тази вяра очисти душата. Това е вяра, която осветява, и онези, които притежават истинска осветяваща вяра, са свети, защото „осветявам“ означава да бъдеш направен свят. Лаодикийците нямат тази вяра, защото, ако я имаха, Христос не би бил отвън, търсейки да влезе.

„Няма среден път към възстановения Рай. Вестта, дадена на човека за тези последни дни, не бива да се смесва с човешки измислици. Ние не трябва да се осланяме на политиката на светски юристи. Трябва да бъдем смирени мъже на молитвата, без да постъпваме като онези, които са заслепени от сатанинските оръдия.“

„Мнозина имат вяра, но не вяра, която действа чрез любов и очисти душата. Спасителната вяра не е просто едно голо вярване в истината. „И бесовете вярват, и треперят.“ Вдъхновението на Божия Дух дава на човеците вяра, която е подбуждаща сила, оформяща характера и въздигаща човеците над простите формални действия. Думите, делата и духът трябва да свидетелстват за факта, че сме последователи на Христос.“

„Най-голямата светлина и благословение, които Бог е дарил, не са защита срещу престъпление и отстъпничество в тези последни дни. Онези, които Бог е въздигнал на високи постове на доверие, могат да се отвърнат от небесната светлина към човешката мъдрост. Тогава тяхната светлина ще стане тъмнина, поверените им от Бога способности — примка, а характерът им — оскърбление пред Бога. С Бога не може да се поругава човек. Отстъплението от Него е било и винаги ще бъде последвано от сигурните си последствия. Вършенето на дела, които не са угодни на Бога, ако не бъдат решително изповядани и изоставени, вместо да се търси оправдание за тях, ще води злосторника стъпка по стъпка в измама, докато много грехове бъдат извършвани безнаказано. Всички, които биха желали да притежават характер, който да ги направи съработници на Бога и да получат Божието одобрение, трябва да се отделят от Божиите врагове и да поддържат истината, която Христос даде на Йоан, за да я предаде на света.“ Manuscript Releases, том 18, 30–36.

„Белите дрехи“ са праведността на Христос.

Нека се радваме и веселим, и да Му отдадем слава; защото дойде сватбата на Агнето, и Неговата жена се е приготвила. И на нея бе дадено да се облече във висон, чист и бял; защото висонът е праведните дела на светиите. И той ми каза: Пиши: Блажени са ония, които са поканени на сватбената вечеря на Агнето. И ми каза: Тия са истинните Божи думи. Откровение 19:7–9.

Невестата се приготви, като приложи тройното лекарство, предложено на Лаодикия, и така преобрази себе си в Филаделфийска невеста. Тези стихове говорят пряко на адвентизма, който е представен в притчата за десетте девици. Девиците са онези, които очакват да отидат на сватбата, на която са били призвани. Невестата се приготви, защото това ѝ бе дадено в трета глава на Захария, с Иисус и ангела. Там нейната мръсна лаодикийска дреха бе отнета и заменена с бялата ленена брачна премяна. Лекарството има и второ свидетелство в самото име Ellen Gould White. Ellen означава ярка и сияйна светлина и представлява колирията. Gould е стара английска дума за злато и означава злато. White представлява праведност, а това име ѝ бе дадено едва през 1846 г., когато се омъжи за James. Тогава името ѝ се промени на White. И промяната на името, и бракът са символи на заветно отношение. Преди брака нейното име беше Harmon, което означава войник на мира, каквато тогава беше и тя. Ellen White е лаодикийската вест и да я отхвърлиш означава да отхвърлиш спасението!

В следващата статия ще продължим да разглеждаме дванадесетте месиански пророчества в Евангелието според Матей.

„Откровение 3:14–18“, цитирано.

„О, какво описание! Колко много са онези, които се намират в това страшно състояние. Настоячиво умолявам всеки служител усърдно да изучава третата глава на Откровение, защото в нея е представено състоянието на нещата, съществуващо в последните дни. Изучавайте внимателно всеки стих в тази глава, защото чрез тези думи Исус говори на вас.

„Ако някога един народ е бил представен чрез Лаодикийската вест, това е народът, който е имал голяма светлина — откровението на Писанията, което адвентистите от седмия ден са получили.“ Manuscript Releases, том 18, 193.

„Истинският народ на Бога, който пази заповедите, проявява пред света характер на неопетнена почтеност, свидетелствайки чрез самия си начин на действие, че законът Господен е съвършен и обръща душата. Така Господ Исус, Божият Син, чрез Своето послушание към Божия закон възвеличи този закон и го направи досточтим. Бог непременно ще осъди всеки член на всяка църква, която претендира да е адвентистка от седмия ден, ако той не Му служи, а чрез гордост, себелюбие и светщина показва, че истината с небесен произход не е извършила преобразяване в неговия характер.“

„Моля, прочетете внимателно Откровение 3:15–18. Чува се гласът на Исус Христос. „Онези, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен [не хладен], и се покай. Ето, Аз [вашият Спасител] стоя на вратата и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и

отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. На онзи, който побеждава, ще дам да седне с Мен на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол“ [Откровение 3:19–21].

„Ще се вслушат ли църквите в лаодикийската вест? Ще се покаят ли, или въпреки че на света се прогласява най-тържествената вест на истината — вестта на третия ангел, ще продължат в греха? Това е последната вест на милост, последното предупреждение към един паднал свят. Ако Божията църква стане хладка, тя вече не стои в благоволенieto на Бога, не повече, отколкото църквите, които са представени като паднали и станали жилище на бесове, свърталище на всеки нечист дух и клетка на всяка нечиста и омразна птица. Онези, които са имали възможности да чуят и приемат истината и които са се присъединили към Църквата на адвентистите от седмия ден, наричайки себе си Божия народ, който пази заповедите, и все пак не притежават повече духовна жизненост и посвещение на Бога, отколкото номиналните църкви, ще приемат Божиите язви също тъй несъмнено, както и църквите, които се противопоставят на Божия закон. Само онези, които са осветени чрез истината, ще съставят царското семейство в небесните обиталища, които Христос е отишъл да приготви за онези, които Го любят и пазят Неговите заповеди.

„Който казва: Познавам Го, а не пази Неговите заповеди, лъжец е, и истината не е в него“ [1 Йоаново 2:4]. Това включва всички, които претендират, че имат познание за Бога и пазят Неговите заповеди, но не проявяват това чрез добри дела. Те ще получат според делата си. „Всеки, който пребъдва в Него, не съгрешава; всеки, който съгрешава, не Го е виждал, нито Го е познал“ [1 Йоаново 3:6]. Това е отправено към всички църковни членове, включително към членовете на църквите на адвентистите от седмия ден. „Дечица, никой да не ви заблуждава: който върши правда, е праведен, както Той е праведен. Който върши грях, от дявола е; защото дяволът съгрешава отначало. Затова се яви Божият Син — за да разруши делата на дявола. Всеки, който е роден от Бога, не върши грях; защото Неговото семе пребъдва в него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога. По това се познават Божиите чедра и децата на дявола: всеки, който не върши правда, не е от Бога, нито онзи, който не обича брата си“ [1 Йоаново 3:7–10].

„Всички, които твърдят, че са адвентисти, пазещи съботата, и въпреки това продължават в грях, са лъжци в Божиите очи. Техният греховен път противодейства на Божието дело. Те водят и други в грях. Словото идва от Бога към всеки член на нашите църкви: „И правете прави пътеки за нозете си, за да не се отклони куцото, а по-скоро да се изцели. Търсете мир с всички човеци и онова осветение, без което никой няма да види Господа; и внимавайте да не би някой да отпадне от Божията благодат; да не би някой горчив корен, като израства, да ви смуцава, и чрез него мнозина да се осквернят; да не би да има някой блудник или нечестивец, като Исав, който за едно ястие продаде първородството си. Защото знаете, че и после, когато поиска да наследи благословието, беше отхвърлен; понеже не намери място за покаяние, макар и със сълзи да го търсеше“ [Евреи 12:13–17].“

„Това е приложимо към мнозина, които твърдят, че вярват в истината. Вместо да се откажат от своите похотливи практики, те дръзват да продължават по една погрешна линия на възпитание под измамната софистика на Сатана. Грехът не се разпознава като греховен. Самите им съвести са осквернени, сърцата им са покварени, дори мислите им са непрестанно покварени. Сатана ги използва като примамки, за да привлича души към нечисти практики, които оскверняват цялото същество. „Оня, който е презрял Моисеевия закон [който беше Божият закон], умира без милост при показанията на двама или трима свидетели; колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужава онзи, който е потъпкал Божия Син и е счел кръвта на завета, чрез която е бил осветен, за нещо нечисто, и е оскърбил Духа на благодатта? Защото познаваме Онзи, Който е казал: „На Мене принадлежи възмездие, Аз ще отплатя, казва Господ.“ И още: „Господ ще съди Своя народ.“ Страшно е да падне човек в ръцете на живия Бог“ [Евреи 10:28–31].“ Manuscript Releases, volume 19, 175–177.